

HAMLET.01

de Sergi Belbel

amb Enric Cambray

Fotografia: David Ruano

HAMLET, acte primer

Una “stand-up tragedy”

Argument:

Hamlet, protagonista de la tragèdia més famosa de Shakespeare i d'una de les obres cabdals de la literatura universal, apareix davant les espectadores i espectadors del segle XXI per a explicar, comentar, jugar i disseccionar de manera divertida i gamberra el primer acte de l'obra que duu el seu nom. I ho fa ben bé com un comediant de *Stand-up Comedy* (en aquest cas caldria dir de “*Stand-up Tragedy*”), és a dir: tot sol, cara a cara davant l'auditori, parlant directament al públic, amb molt de sentit de l'humor però també amb ganes d'arribar fins al fons de la...qüestió.

Sobre la proposta:

“The only answer is to be found by reading the play, studying it, learning about the characters from their entire dialogue and from the events there’s sense.” Leonard Bernstein

Un altre Hamlet?! Ja n'hi ha prou, quina tortura, no es pot fer reescriptura de cap altre text que no sigui el del “ser o no ser”?! Quina mania de potinejar una altra vegada un dels textos més emblemàtics de la història del teatre de tots els temps. No en podíeu trobar cap altre?

Pel que volíem fer, no.

I què volem, què pretenem fer amb aquest *Hamlet.01*?

El gran compositor i director d'orquestra Leonard Bernstein ens en dona una pista en el seu discurs magistral del 30 de gener de 1960, el dia que el genial pianista canadenc Glenn Gould, famós des del 1955 per la seva versió al piano de les *Variacions Goldberg* de Bach, es presenta per primera vegada a la televisió dels Estats Units per interpretar, sota la direcció del primer, el concert per a clavecí nº 1 en re menor del mateix Bach.

En el seu discurs, extremadament pedagògic, com tots els del mestre, Bernstein compara diverses maneres d'interpretar i de dirigir una partitura i posa com a exemple diferents maneres de dir la primera rèplica del *Hamlet* de Shakespeare, que diu un personatge més que secundari, episòdic, Bernardo:

BERNARDO: Who's there. ("Qui hi ha?")

Bernstein ens fa veure que Shakespeare no ens indica res més que la rèplica "Who's there" i que, per tant, correspon al mateix actor, i potser al director, trobar la manera de dir-la en funció del que es vol expressar o de les condicions en les quals es pronunciarà. Fins aquí, cap problema. Però, què passa quan director i intèrpret tenen desavinences sobre com cal dir la rèplica? Qui mana, qui dona la pauta en una representació teatral? L'intèrpret? Altres intemediaris que il·lustren, o que fan tornar encara més opaques, les paraules de l'autor, com per exemple el director i la resta de creadors de l'espectacle? El text tot sol?

Quan, a més a més, aquestes paraules formen part d'una obra tan complexa, plena de metàfores i d'imatges impossibles de copsar en una primera lectura o escolta, amb reflexions filosòfiques, polítiques i existencials de tanta profunditat i que marca un abans i un després en la història de la literatura, el repte d'analitzar-ne cada rèplica, cada escena, cada personatge i cada acció, esdevé una tasca de funambulista o de boig eixelebrat.

Doncs és així, a la manera d'un funambulista eixelebrat, amb sentit de l'humor i també de l'amor -pel Teatre, bàsicament- que l'Enric Cambray interpreta aquest Hamlet que dissecciona per a nosaltres, espectadors del segle XXI, la totalitat del primer (de moment) acte de la peça que duu el seu nom, a través d'una anàlisi peculiar (una mica *sui generis*) de tots els personatges d'aquesta primera part, de totes les seves rèpliques i de les seves respectives accions.

Perquè com diu el mateix Leonard Bernstein, de totes les preguntes que se'ns obren quan ens plantegem de ficar el nas en una partitura o en un text tan insondable, al cap i a la fi, i tal com citàvem en llengua original a l'epígraf d'aquesta presentació, "*l'única resposta es troba llegint a fons l'obra, estudiant-la, aprenent sobre els personatges a partir de la totalitat dels seus diàlegs i dels esdeveniments que hi succeeixen.*"¹

¹Trobareu la referència a *Hamlet* en el discurs de Leonard Bernstein del minut 15:27 al minut 16:31 d'aquest enllaç de Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=9Nx09pigZRI&t=1506s>

Equip artístic

Text i direcció

Sergi Belbel

Interpretació

Enric Cambray

Producció executiva i Distribució

Roser Soler

Fotografia

David Ruano

Agraïments

Kiko Planas, Roc Esquius, Jordi Bonet, Teatre Auditori Cardedeu, Sala Beckett, Dau al Sec.

Amb el suport de Cardedeu Inspirant Cultura (suport a la creació de l'Ajuntament de Cardedeu)

Fitxa tècnica

Mides mínimes d'escenari: 4m x 4m

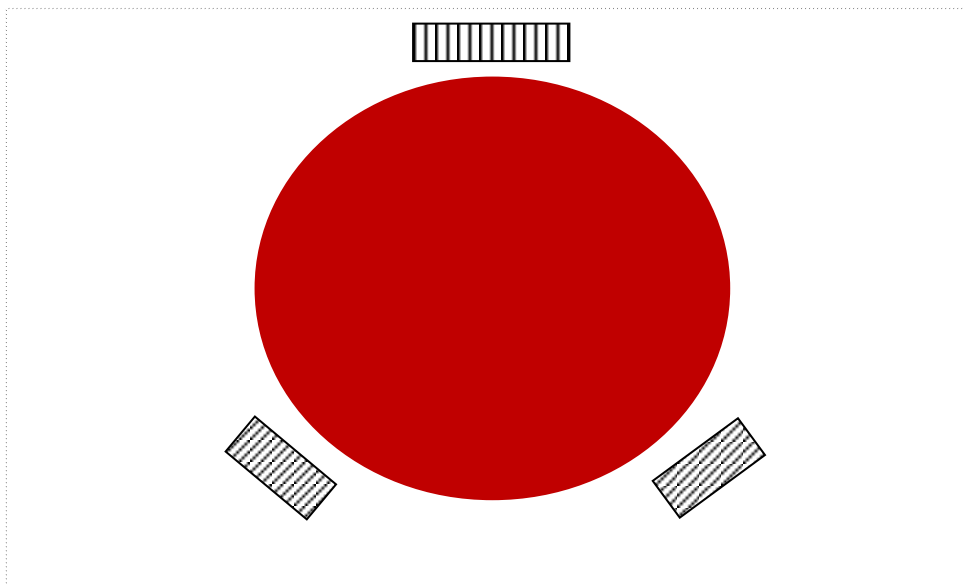
Necessitats: Connexió a corrent elèctrica

Temps de muntatge: 1h30minuts

Duració de l'espectacle: 2 hores

La cia porta tota el material necessari per l'espectacle:

- 4 llums leds
- Màquina de fum
- PA
- Peu i Micròfon
- Escenografia

Contacte

Roser Soler

609 89 23 08

roser@solerlluis.es